2139 ~~5100~~

ja teinud seal hirmust mura ja loopind kõik
kreami maha, mis aga ialgi kätte saanud
ja siis läinud laskemd hohused reiall
lahti ja ajand õue ja laskemd siis weel
loomad lahti. Teine päew tulnud ja pääle
lõunat tagasi, istunud ahju otsa peal ja
lahutanud kerisse maha. Pere rahuwai olnud
wäga hirmus ja mures ja poeg läind mõisa
härrale rääkima, et mõisnyune lugu on, aga
härra ei usu, tulnud õhtu pimedikul sinna
waatama. Härra teind too uuse lahti aga ei
näe midagi, aga kui tuppa astunud, siis
wõetud kolde pealt suur wüe ämbrine
pada saaja weega ja kallatud härrale
kraest sisse. Härra karanud õue ja sõnuma, et
kuigi on toas, tub aga wigarid. Tooge tuld, toodad
tuld ja härra otsinud kõik nurgad läbi aga ei
bia midagi. Karraga hakatud kerise pealt kiwisid
loopima aga ei ole mitte külge wisanud, waid inka mõõda
wastu seina, siis härra joosnud wälja, jäh siin on kurat
küll toas. Aga härra leidnud paremat nõu ja toonud
õpetaja sinna. Õpetaja astunud tuppa aga kiwisid autakse
wastu ja weel palju pahemini: wisatud külge. Õpetaja läinud
kambri, kodukäia ka kambri. Õpetaja lugema ja saand kiriku
rüded selga, siis hõbenend kodukäija ja läind tuppa, pühe
mees ka tuppa ja noomima, siis joost rehealla, pühe mees
järele, säält jälle jooksu, õpetaja järele ja ajanud tüse
õuest wälja, mikaua kui surnu aeda ja noomind sääl, siis olnud
mõni päew wahet ja siis tulnud jälle nõuna argsel wüsil tagasi
ja olnud wäga pahane, et õpetaja toodud ja teinud nüüd
palju rohkem paha, kui enneu, laskmd loomad lahti ja
wünud kõik ölid, mis peres saada olnud, loomada alla.